i denne Sag. Eet kan man sige om den højtærede Justitsminister i denne Sag, at han har været meget langmodig. Fængselsdirektøren indsendte sit skriftlige Indlæg meget udførligt og meget vel motiveret allerede den 1. Februar. Det er saa blevet overladt til Arkitekt Nyebølle, men ham har man indrømmet ikke mindre end 7 Uger til at svare i denne Sag! Forholdet synes nu altsaa at have udviklet sig saadan derovre, at et Samarbejde mellem Fængselsdirektøren og Arkitekten fremtidig maa anses for umuligt. Men det er selvfølgelig en Sag, der afhænger af den højtærede Justitsministers Afgørelse. Derfor vil jeg tillade mig at spørge, hvad Justitsministeren nu agter at foretage i denne Strid mellem Fængselsdirektøren og Arkitekt Nyebølle.

Rode: Imellem Finanslovforslagets anden og tredie Behandling indtraf den haarde Frost, som i Forbindelse med særlige Vind- og Strømforhold skabte Isvanskeligheder i vore Bælter og forskellige af vore Havne. Det var naturligt da at faa et Samraad med Trafikministeren om, hvorledes disse Vanskeligheder vare blevne overvundne, og hvad de i øvrigt lærte os om vore Trafikforhold. Den højtærede Trafikminister fremkom i Samraadet med en Del Oplysninger, som vare af Interesse, og som jeg tror, at det kunde være heldigt, at det høje Ting fik Lejlighed til at stifte Bekendtskab med, men dette har først kunnet ske nu. Det drejer sig jo baade om vor Forbindelse med Udlandet og om Forbindelsen mellem Landsdelene. Forbindelsen med Udlandet fra Gedser til Warnemünde var paa forskellige Tidspunkter alvorlig truet, og netop paa et Tidspunkt, hvor man drøfter en anden Forbindelse med Udlandet — ikke mindst fordi vort Naboland Sverige har tilvejebragt en Forbindelse med Tyskland, som det udvikler mere og mere —, var det af Interesse at erfare, hvorledes de Vanskeligheder, der havde mødt Trafikken mellem Gedser og Warnemünde, antagelig vilde have stillet sig overfor Forbindelsen Rødby—Femern. Jeg skal selvfølgelig ikke her gentage nogen af de Oplysninger, den højtærede Trafikminister fremsatte, for ikke unødvendigt at forlænge Forhandlingerne, men forventer, at Trafikministeren vil udtale sig herom.

Men adskilligt vigtigere end Forbindelsen med Udlandet er under saadanne Forhold Forbindelsen mellem Landsdelene, og der viste det sig jo, at baade over Store Bælt og Lille Bælt var det vanskeligt at vedligeholde en regelmæssig Forbindelse. Der er en anden Route, som jeg har en naturlig Grund til at interessere mig for, for saa vidt den berører den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, paa en ganske særlig Maade. Det er den Route, som udgaar fra Kalundborg og ender i Aarhus, passerende Øen Samsø. Ogsaa denne Route har i højeste Grad lidt under de Trafikvanskeligheder, der var; men medens man paa de øvrige Router havde det Indtryk, at de Vanskeligheder, der vare til Stede, bleve imødegaaede saa kraftigt som vel muligt, og at det Materiel, Statsbanerne vare i Besiddelse af, er saa godt, som det overhovedet for Tiden kan tilvejebringes, havde man overfor Routen Kalundborg—Aarhus det Indtryk, at de Vanskeligheder, den havde ved at fungere tilfredsstillende, i høj Grad beroede paa Materiellets Utilstrækkelighed. De Dampere, som ere satte ind i Routen af Det forenede Dampskibsselskab, som jo faar Statssubvention for at vedligeholde den, ere ingenlunde 1ste Klasses Dampere; navnlig er den Damper, der fungerer som Reserve, aldeles utilstrækkelig til et saa vigtigt Hverv som det, den har. Det er et gammelt Ønske, at der maa tilvejebringes en bedre Ordning af Forholdene mellem Kalundborg og Aarhus, og ikke mindst under de Forhold, denne Vinter har bragt, forekommer det mig, at den højtærede Trafikminister burde have haft sin Opmærksomhed henvendt paa at skabe gunstigere Forhold paa denne Route, der kunde vedligeholde en god og behagelig Forbindelse mellem Jylland og Sjælland.

For Øen Samsø er der et ganske særligt Forhold til Stede, idet den Damper, som besørger Routen, undertiden paa Grund af Strømforhold, Vindforhold o. s. v. ikke kan lægge til ved Øen. Det siger nu sig selv, at Passagerer, der gaa om Bord i Damperen ved det ene af Routens Endepunkter for at naa til Samsø, blive i allerhøjeste Grad uheldigt stillede, hvis de ikke kunne landsættes, men føres til Routens andet Endepunkt. Ikke blot forsinkes de derved — det er jo noget, man maa udsætte sig for —, men der paaføres dem en meget stor Bekostning, idet de maa skaffe sig Natlogi og Kost for langt længere Tid, end de oprindelig have beregnet for den Rejse, de have indladt sig paa. Det er et gammelt Ønske fra Samsingernes Side, at Det forenede Dampskibsselskab skulde være forpligtet til, i Tilfælde af, at Damperen ikke kan landsætte Passagerer